

МУРО ДЕНЕ ШҮМ ҮРА

Поэт А. Селиндан — 50 ий

Лүм залын — Портанур.
Нүржэ түүртгэ, айвэт.
Занет сарса огеш түр.
Шашо буд ташла гынат.
Портш бүд бинтэл лам.
Канжыжэ яоча юркан.
Канжынан оюна йынач
Кане шекланы чөзин.—

Лудына ме А. Селинның ик поччаланутыштыко. Ошынылык поэт Помар кыдаш шынлар даң бара шоңмо алыштынан клубын аублатан. Салтак ильдемин шерен-кончынын тәмлен портылыш, «Волжская правда» газетыште, Медведевисе терриорально-производственный управление ВЛКСМ обнам инструкторлан тырыш, 1962—1967 на僚аште А. Селин — Н. К. Круеская ләмаш Марий государственный педагогический институтын студентше. Институт даң бара «Марий коммуна» газет редакцияште, Марий книга жадательстыште ятыр жап пашам ыштан. Кызыт тудо Марий АССР Писатель үшем правлений председательлык заместительже.

Сыннынчын тудо Помарыште тунамын годымак кумылатын. Тыштык, очыни, Семен Вишневскийнын еткөншөй уло. «Поэт дене тунаме авшилнёмашым ингүнжанат ом мондо. Поччаламутын мастерын бөйттәрарымыж, чолган таревыймын, күнүлөй болын өзлиң дене мутланымыже кызытат пылкыштын бонта, шинчамалык көш. Леч тунам мәрәй мутын сымыстырышынан кишиштөм первый гана түгө рапш шинкин. Тиддеч бара шекенат возаш кумылатын,— шарнен каласкала Александр Васильевич.

Семен Вишневский даң босна, А. Селинның Ял үнбак шогалын палтыштыска күпешен ой-кансашын В. Колумб поросуксо санын зраг жөйльштике пузан шотек. Төве, мутлан, кузя аклен тунам түнгизлүш пашакын поэти «А. Селинның творчествынде зре нысанылте, шынча, чон гылчакшы Нүнш дене обиргөннөтеш, маны-

на ыле. Тиде ганат авторын обиримо корнаждын чын улымынан тұнна. Төве түгей поччаламут-жак кокла гын күштүшін мүшкәрән — «Чарлананы». Моткоч черленен лирический герой, комедийный онча гынат, оқ сошты, врачает болшын оқ керл — түпкүнгө да түлүнгө. Родо-тукымыштамынан тудан эмлапташ түрәй сөзин сыймапт. А төве пытартыш:

Пұра жаңашым мылайсан әнам:
— «Кашаш тугоже кең тәңкә тұрыш».
— Ибратыше шинчашке ончайды.
Бет канде, тәңкә гай
шинчашын тудын.

Чын, тышот жеминдер экшиси уло. Мутлан, күншо даң нылыштын корнам түгө тәрлеш лиш ыле:

— Ибратыме шинчашке ончайды,
Бет күншо наңда тәңкә
көш тұрыс! —

Рифмат тунам шотек толынрак лиш ыле — моткоч чын рашибедә В. Колумб. Кеч таланттан мут мастер тунам шекенет автор даң нок кийин гына күгүрән улмаш,

но рецензияштынө нином шылтада, чында сыйынчылар түнвак лүктөш.

1968-шe кийште сыйкагаттада жеке «Эрдене аашпийчи» юнгаштын А. Селин тида почеламутым даң Копумб темлини сөмүнөк төрлең.

Лисын лүшкөн-мүгүрөн артышта студент пагыт, шүм-чоным тарватыше наңын борратынаш, ревзылык сынаң образ мәрий пүртүс да жолат санырык поэтың чоннын сыйыстарат. «Поззий — калынын шүм-чонижо». Тынгүйдең ылға жи инганаңын мордаға профессор В. В. Горбунов. Чыннымас, поэтың возынштын шочмо Яылмын боянлынша, тудын изо вијане, салынын уш-жыл төмөнкө, күлтүрмөнгө угларак рашымын болгатшеш. А. Селиннын «Эрдене аашпийчи» инганаңын кидышкем наңык, ушым дәне, М. Казенов мәннүп, көзтүн сөйлөнгөншүйн рашандаш пиким.

Книгасы пуршио почеламут-апын авторын тұнамас калың көрнөн дәне чөн көздаптын. Тудын поззийштын грандан-ственность, шочмо күнденым чөн пытан борратын күміл саваптадыңш.

Леш мүндіріб зәвім шүйншайтын.
Оле дән ал түнен-тікес.
А мың улан пән жи чұчалтыш,
Но Зе лүнеш жұпем, ялан.

«Шыннын жыныште почеламутемен шымшо жассышта түнәннен годым возыншы, инженероным «Форланск» праздек газетешат сыйынтенит, но он инчын почетлаптаса промыведенниелан мый шынже «Юл жоғарено» олға почеламутым шотлаң,— паленда поэт. А. Селиннын творчествоштынен ин сөзің ойыртаемын үкимна. Туда тәнбастарынш да эпитет-блекін анықен пүнчилеш, мұтын арам си кышилт, шонымашым си пүтірнеле. Төве, мұтлан, санырын годым борратынш мерген чыланат сөрсет, но Селиннын возыншыко посек күмілдік тарбита. Поэтың лирикалық геройна борратын шұмырын пәннен шибенкін чөн орлыншо дән күш шында:

Нанғасем бүкетым,
Тыннын аашпийчи.
Ом күчей кидетым,
Бүйін савалам.
Сындаға те жоктым
Мыңын ғұмбажем.
Хок салынам көзін,
Боктәмде зертем.

Арамланын оғыл «Тыннын аашпийчи» почеламут молодежынан жи борратын шұмырыншы сыйырнен.

«Тура жөнчевалын» меншітеш поэтың жокыншо ингана. Тудын сабернаннанда шырлан полирек. Сборникшта кікіе раззе Емельянин образынан шуко берлем сыйрын. Ты ингаште поэтың шөненин-

кілыш корнынатт угларак решемеш. Сәмірек погынш, сәр дәң вараса наңе жол мерген тудо лудшо-алаклан чөн почын каласнана:

Леч түнен, патек ишкем годым,
Сәміншашан виң жи ортынек,
Сәмірек изиже спас гыч көздыш.
Тиде жече — первый танымам...

Мыңыз көт бече, жи шерым-жочы.
Шукырек мый тұнын шүктеген!
Ончы погенем котказ үрасым.
Да варе пастың тырнағанын.

Посек ойыртаемш «Пасу» кепкес поэма. Сәмірек журызған тұнамас сәр дәң вара үшін виң толық у ильшіләк, зың, калынын чапле сәміншашынан күйнән бала. Тудо пешане айдемын, жи калынын чөн моторлықшы мокта, артыш шүчкө войнам көрге. Тидын мерген мәрий поззийште этиң проказеденний сералтын, кре-дальшаш палынан ойыртаемын түң шотын то фронтоби-блек шое онныктан шоғенит. Сандене «Пасу» калканы авториң оннынко наңылых да ответственность угларек күнекиңын. А. Селин тұнамас пагытам жаңынан ойыртаемын сүретле. Сареш пепашынын бомдарын сәмірек тұлғы азым чөн түргижланыншынан, тудын кочо бұрыншынын, сыйынан сүретле, мәрий азын наңылыше мерген уто мүт дәң посек на шаш нодшын налеснана:

Нәсб әш, жи көмекшіл шұмаке,
Муро дәнә шүм-чонет ыра,
Балалайым ғұмраңаш наңаке,
Ұдырьенсан тұмымын ыра.

Поэтың наңне мұтшо чонышнан шынға. Юнгунамже почевалт жарнышко тыгай күнчидымо сәсавыртынан түшкәнде... Леч тұттын, үш шындағы пудмене зеле, тудын чын ажынан шонет да поэтың мастерлықшылар күненет. Төве, мұтлан, нүзде сүреттесе Сәміншашин майрамшылар ал жаңылым:

Иттың ғұмр ғодсо ыннер туыр,
Весе жече ғодсыжы коштеш.
У Айда, у туыр, көмешт қудыр,
У тасма, у шөвир.
У протез.

Пытартыш ой кочо шинчавуд бора көлесоне, очын. Тудо сарын лұдыншо сыйынан, шүчкө күштінанын иногей вес шомаш дәң жон рашемде.

Авторың поэтический мастерлықшы жолтада пырла илшүш умыттыншынан жырылан пентыдемен да көлгемеш. Ты пагытасы творчествоштын же интернационалоптам күміл палынек виңгеш.

А. Селиннын пытартыш жаңылар «Лұпс азас да «Экспресс» ингана-алак угларын

неге шонышашан улыт, тематикает атырылар күмдәгін, Шочко ал, коммунист партай, Ленин нәрген почеламуналан күткерим налыт. Автор шекенжам ал ончылло нұрынеш парыманлан шөтле да «Ылғас, алама почеламуныштың түгэ төсатла:

Пуз оя нергә пәлбесиң иккәнште,
Но теде, шочко эй, пеш, төвәт!
Рұд-жече салын жылш чөйнәштә
Пуз май пүткүй кийшеш, тайыт.

Поэтын тематикасы мотив түрлө да күнде пынат, ин шукырлым тудо Помир күндермен, шочко Портанур яным моктаң сәре. Тидын нәрген Войновский районешек шочын күнші филологий наука кандидат З. Учевс мотив ыңғылашы «Сылныңт шулдырно дәне поэт чыла қылдаштыраш, чыла, ми шочко зер-шебр дәне қылдалтын, ми тудын тәзете, узаңда, кепшілім нәлтә». Марый шымлызын поэтын вес творческий фырткемен, ончыктыш обнектің пеш ыңғылаш; «Мұтшо шегал. А шонышаш көптышта инеаш лейдыме. Селнин ылғын күзтеш — нұтын ақым қалыншаште. Пүтіркелеш он йорате. Тыметте, четке Яумы — тұң әйырткенжә».

Поэтын творчествы же ик шбрынан оғыз, Мылянна тудо күсарыше да прозаик салынет пәннін, адажыны сөзірек либреттор-закон мүштәштәт нағырне изижәк оғыз: нүнин түңгелтыш мурлашшым айлен сера, уто-сіздім тұмсақ әукеш.

Вашке верисе издательстыште тудын пытартыш жаптыс проявленный-закон рушла савыктады лайыт, А. Селиннен азынның А. Смоликов, Г. Пагирев, А. Казаков, Г. Калинин, А. Мосунов, В. Панов нусаренит. «Дальние версты» сборник салыншут мастерын азыншы иннаже линш.

Поэт шебеккін муро сәмбек дәне жылшын яғынышынко, этин күзтепе аўкышынко кепшен үшнә гын, тудо — пінапан айдеме. А Селинн тидын нәрген мотив ыңғылашсан:

Мый пүдешт сурғапшы гәй шонанын
Пүртөм ғыны.
Но чыла мурен
Шүмчөн шонма пын шулдыраннын.
Эи шоннын тулем
Ырен.

А. ВАСИННИН,
филологий наука кандидат

Ончыко. - 1987. - № 2.